

Întoarcerea în țară

Vasile Alecsandri

Pe muchi de prăpăstii lunecând ușor,
Cu corbii de iarnă mă-ntreceam în zbor.

Sania-mi cea mică, murgul meu cel dalb
Lăsau urme albe pe omătul alb.

Zburam noi ca gândul ce mă-presura;
Gândul meu, ca mine, în ceruri zbura.

Eu răzbăteam iute troieni de ninsori,
El lăsa în urmă-i troieni lungi de nori,

Căci mergeam departe... el către o stea,
Eu, înstrăinatul, către țara mea!

În zădar copacii crengile-și plecau
Și zăpada-n cale-mi pe rând scuturau.

În zădar și cerul viscole stârnea
Și cu fulgi prin neguri câmpii așternea.

În zădar și lupii, codrii răzbătând,
Cu crivățul iernii m-alungau urlând.

Și lupii ce urlă, și arborii muți
În negura deasă rămâneau pierduți,

Căci mergeam în grabă... el către o stea,
Eu, înstrăinatul, către țara mea!

În țara mea dulce sunt drumuri de flori;
În dulcea mea țară zbori, murgule, zbori,

În blândul luceafăr am un înger blând;
Înalță-te în sânu-i, o! tristul meu gând!

Țara nu-i departe; o simt, o văd eu!
Raiul înflorește în sufletul meu.

Steaua se arată pe cerul senin.
Îngerul iubirii îmi zâmbește lin.

Pieriți, neguri dese! iată dulcea stea!

POEZII ONLINE

Piei, străinătate! iată țara mea!